

## DE FIETSBAND EN EERSTE HULP.

In het vorig nummer van het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* vestigt dr. D. SCHOUTE de aandacht op het gebruik van een fiets-binnenband, om bij slagaderverwondingen een arm of been af te snoeren. Hij schrijft: „Snijdt bij dringenden nood buiten- en binnenband door tegenover het ventiel, knoop den binnenband met eenige knopen om arm of been van den gewonde, windt daaromheen een nat stuk doek of een paar zakdoeken en pomp een paar slagen”. Het zij vergund hierbij op te merken, dat deze methode noodeloos duur en vrij omslachtig is. Als men geen bandafnemers (of iets wat daarvoor dienen kan) bij de hand heeft, is het niet voldoende buiten- en binnenband tegenover het ventiel door te snijden, maar zou men bovendien nog een snede in den buitenband bij het ventiel moeten maken, om het ventiel met den binnenband door die opening weg te kunnen trekken. Men vernielt dus een buiten- en een binnenband (ongeveer f 10.— samen!), en maakt eventueel zijn eigen fiets voor het oogenblik onbruikbaar, en waartoe? Om een tamelijk onbetrouwbaar afsnoerend verband te maken! Een binnenband, die niet overal van buiten goed gesteund wordt, heeft n. l. reeds bij een paar pompslagen druk de neiging om plotseling ergens een soort aneurysma te vertoonen, een groote dunne blaas, die licht kan springen. Wanneer dus het verband om den binnenband heen niet zeer nauwkeurig wordt gelegd, of tijdens het vervoer van den gewonde ietwat verschuift, heeft men veel kans dat er een dergelijk gummi-aneurysma ontstaat, en men toch nog op andere wijze moet afsnoeren.

Wat is gemakkelijker en eenvoudiger dan een knevelverband? Een zakdoek of andere doek is stellig overal, een knevelverband kan door één persoon worden aangewend (terwijl bij het bovengenoemde verband één helper noodig is om de slagader dicht te houden, terwijl de andere den fietsband stukmaakt), en een knevelverband is nagenoeg niet pijnlijk, wanneer men maar denkt aan de technische kleinigheden (eerst een platte plooi in de mouw leggen, den eersten knoop van den doek goed aantrekken, dan den knevel daarop, en daarop een dubbelen, z. g. platten knoop). Als men geen knevel bij de hand heeft, legt men alleen een platten knoop in den doek, houdt den doek echter zóó ruim, dat men er twee of meer vingers tusschen kan steken om hem daarmee aan te draaien,  $\frac{1}{4}$  tot  $\frac{1}{2}$  slag is reeds voldoende; mocht het noodig blijken nog verder te draaien, dan duikt men even onder zijn eigen arm door.

Hoewel ik collega SCHOUTE hulde betuig voor zijn vernuftig denkbeeld, waardoor hij onder een gipsverband stuwing kan toepassen, verdienen m. i. bij het verleenen van eerste hulp bij arterieele bloedingen de thans aan leeken onderwezen methoden zeer de voorkeur boven den vernielden fietsband.

Amsterdam, 7 April 1912.

J. STÄRCKE.

